

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS 2000 M. SPALIO 23 D. DIREKTYVOS 2000/60/EB, NUSTATANČIOS BENDRIJOS VEIKSMŲ VANDENS POLITIKOS SRITYJE PAGRINDUS IR LIETUVOS RESPUBLIKOS VANDENS ĮSTATYMO PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO ATITIKTIES LENTELĖ

Europos Parlamento ir Tarybos 2000 m. spalio 23 d. direktyvos 2000/60/EB, nustatančios Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus	Lietuvos Respublikos vandens įstatymo projektas	Direktyvos perkėlimo (įgyvendinimo) lygis
<p align="center">1 straipsnis Paskirtis</p> <p>Šios direktyvos tikslas – nustatyti vidaus paviršinių vandenių, tarpinių vandenių, pakrančių vandenių ir požeminio vandens apsaugos sistemą, kuri:</p> <p>a) neleistų toliau prastėti vandenių ekosistemų, taip pat sausumos ekosistemų (atsižvelgiant į jų vandens poreikius) bei šlapžemių, tiesiogiai priklausančių nuo vandenių ekosistemų, būklei, ją apsaugotų ir pagerintų;</p> <p>b) skatintų subalansuotą vandens vartojimą, remiantis ilgalaikę turimų vandens išteklių apsaugą;</p> <p><...></p> <p>d) užtikrintų laipsnišką požeminio vandens taršos mažinimą ir užkirstų kelią jo tolesniam teršimui;</p> <p><...></p>	<p>1 straipsnis. Įstatymo paskirtis ir tikslai</p> <p>1. Šis įstatymas reglamentuoja visuomeninius santykius, atsirandančius naudojant, valdant ir saugant Lietuvos Respublikos teritorijoje esančius paviršinius ir požeminius vandens telkinius ir juose esantį vandenį.</p> <p>2. Šio įstatymo tikslai:</p> <p>1) užtikrinti gerą paviršinių ir požeminių vandens telkinių būklę ir ją išsaugoti;</p> <p>2) užtikrinti darnų vandens telkinių ir (ar) jų vandens naudojimą.</p> <p>3. Šiuo įstatymu įgyvendinami Europos Sąjungos teisės aktai, nurodyti šio įstatymo priede.</p>	<p align="center">Visiškas</p>
<p align="center">2 straipsnis Sąvokos</p> <p>Šioje direktyvoje vartojamos šios sąvokos:</p> <p>6. „Tarpiniai vandenys“ – tai paviršinio vandens telkiniai aplink upių žiotis, kurie yra iš dalies sūrus, nes yra arti pakrančių vandenių, bet kuriems didelę įtaką turi įtekantis gėlas vanduo.</p> <p>7. „Pakrančių vanduo“ – tai paviršinis vanduo į sausumos pusę</p>	<p align="center">3 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos</p> <p>19. Tarpiniai vandenys – prie upės žiočių esanti jūros dalis, kurioje vanduo yra iš dalies sūrus ir kurioje maišosi sūrus ir gėlas vanduo. Prie tarpinių vandenių priskiriama Lietuvos Respublikos teritorijoje esanti Kuršių marių dalis.</p> <p>17. Priekrantės vandenys – jūros dalis nuo kranto iki linijos,</p>	<p align="center">Visiškas</p>

<p>kurios kiekvienas taškas nutolęs viena jūrmyle jūros link nuo jūrmyle nuo artimiausio taško ant pagrindinės linijos, nuo kurios matuojamas teritorinių vandenų plotis, besitęsiantis kartais iki pat išorinės tarpinių vandenų ribos.</p> <p>8. „Dirbtinis vandens telkinys“ – tai žmogaus sukurta vandens telkinys.</p> <p>10. „Paviršinio vandens telkinys“ – tai kiekybės rodikliais apibūdinamas paviršinio vandens vienetų, pavyzdžiui, ežeras, tvenkinys, upė, upelis ar kanalas, dalis upės, upelio ar kanalo, tarpinis vanduo ar pakrantių vandens plotas.</p> <p><...></p> <p>12. „Požeminio vandens telkinys“ – tai kiekybės rodikliais apibūtinamas požeminio vandens kiekis, esantis vandeningajame sluoksnyje ar keliuose sluoksniuose.</p> <p>13. „Upės baseinas“ – tai sausumos plotas, iš kurio visi paviršiniai vandenys per upelius, upes ir galbūt ežerus nuteka į jūrą per vienos upės žiotis, estuariją ar deltą.</p> <p>14. „Pabaseinis“ – tai sausumos plotas, iš kurio visi paviršiniai vandenys per upelius, upes ir galbūt ežerus nuteka į vieną tam tikrą vietą savo kelyje (paprastai ežerą ar upių santaką).</p> <p>15. „Upės baseino rajonas“ – tai sausumos ir jūros plotas, į kurį įeina vienas ar keli gretimai upių baseinai kartu su visais susijusiais požeminiais ir pakrantių vandenimis, kuris, vadovaujantis 3 straipsnio 1 dalimi, įvardijamas kaip pagrindinis</p>	<p>nuo linijos, kurios visi taškai yra nutolę jūros pusėje viena jūrmyle nuo artimiausio taško ant pagrindinės linijos, nuo kurios matuojamas teritorinių vandenų plotis, besitęsiantis kartais iki pat išorinės tarpinių vandenų ribos.</p> <p>8. „Dirbtinis vandens telkinys“ – tai žmogaus sukurta vandens telkinys.</p> <p>10. „Paviršinio vandens telkinys“ – tai kiekybės rodikliais apibūdinamas paviršinio vandens vienetų, pavyzdžiui, ežeras, tvenkinys, upė, upelis ar kanalas, dalis upės, upelio ar kanalo, tarpinis vanduo ar pakrantių vandens plotas.</p> <p><...></p> <p>12. „Požeminio vandens telkinys“ – tai kiekybės rodikliais apibūtinamas požeminio vandens kiekis, esantis vandeningajame sluoksnyje ar keliuose sluoksniuose.</p> <p>13. „Upės baseinas“ – tai sausumos plotas, iš kurio visi paviršiniai vandenys per upelius, upes ir galbūt ežerus nuteka į jūrą per vienos upės žiotis, estuariją ar deltą.</p> <p>14. „Pabaseinis“ – tai sausumos plotas, iš kurio visi paviršiniai vandenys per upelius, upes ir galbūt ežerus nuteka į vieną tam tikrą vietą savo kelyje (paprastai ežerą ar upių santaką).</p> <p>15. „Upės baseino rajonas“ – tai sausumos ir jūros plotas, į kurį įeina vienas ar keli gretimai upių baseinai kartu su visais susijusiais požeminiais ir pakrantių vandenimis, kuris, vadovaujantis 3 straipsnio 1 dalimi, įvardijamas kaip pagrindinis</p>
<p>vidaus vandenis ir teritorinę jūrą skiriančios linijos.</p> <p>1. Dirbtinis vandens telkinys – techninėmis priemonėmis sukurta paviršinis vandens telkinys (kanalas, tvenkinys, rekultivuotame karjere įrengtas vandens telkinys, kūdra), išskyrus vandens talpyklas, kuriose esantis vanduo nelaidžiomis medžiagomis ir (arba) konstrukcijomis atskirtas nuo aplinkos grunto (baseinai, rezervuarai ir pan.).</p> <p>13. Paviršinis vandens telkinys – kiekybės rodikliais apibūdinama reikšminga žemės paviršiuje esanti vandens aplinkos dalis, tai yra: jūra ar jos dalis, upė ar jos dalis, ežeras, dirbtinis vandens telkinys.</p> <p>16. Požeminis vandens telkinys – sąlyginės ribas turinti vandeningojo sluoksnio ar sluoksnių dalis, kurioje susitelkęs pakankamas kiekis požeminio vandens, kurio per parą būtų galima išgauti 10 m³.</p> <p>23. Upės baseinas – žemės plotas, iš kurio paviršinis vanduo upėmis ir ežerais nuteka į jūrą vienos upės žiotimis.</p> <p>10. Pabaseinis – upės baseino dalis, iš kurios paviršinis vanduo viena upe nuteka į kitą upę arba ežerą.</p> <p>24. Upių baseinų rajonas – šio įstatymo nustatyta tvarka sudarytas pagrindinis vandens apsaugos ir valdymo teritorinis vienetas iš vienos ar kelių gretimų upių baseinų kartu su visais susijusiais požeminiais vandens telkiniais, tarpiniais ir</p>	<p>kurios kiekvienas taškas nutolęs viena jūrmyle jūros link nuo jūrmyle nuo artimiausio taško ant pagrindinės linijos, nuo kurios matuojamas teritorinių vandenų plotis, besitęsiantis kartais iki pat išorinės tarpinių vandenų ribos.</p> <p>8. „Dirbtinis vandens telkinys“ – tai žmogaus sukurta vandens telkinys.</p> <p>10. „Paviršinio vandens telkinys“ – tai kiekybės rodikliais apibūdinamas paviršinio vandens vienetų, pavyzdžiui, ežeras, tvenkinys, upė, upelis ar kanalas, dalis upės, upelio ar kanalo, tarpinis vanduo ar pakrantių vandens plotas.</p> <p><...></p> <p>12. „Požeminio vandens telkinys“ – tai kiekybės rodikliais apibūtinamas požeminio vandens kiekis, esantis vandeningajame sluoksnyje ar keliuose sluoksniuose.</p> <p>13. „Upės baseinas“ – tai sausumos plotas, iš kurio visi paviršiniai vandenys per upelius, upes ir galbūt ežerus nuteka į jūrą per vienos upės žiotis, estuariją ar deltą.</p> <p>14. „Pabaseinis“ – tai sausumos plotas, iš kurio visi paviršiniai vandenys per upelius, upes ir galbūt ežerus nuteka į vieną tam tikrą vietą savo kelyje (paprastai ežerą ar upių santaką).</p> <p>15. „Upės baseino rajonas“ – tai sausumos ir jūros plotas, į kurį įeina vienas ar keli gretimai upių baseinai kartu su visais susijusiais požeminiais ir pakrantių vandenimis, kuris, vadovaujantis 3 straipsnio 1 dalimi, įvardijamas kaip pagrindinis</p>

<p>upių baseinų valdymo vienetas.</p> <p>16. „Kompetentinga institucija“ – tai valdžios institucija ar institucijos, nurodytos 3 straipsnio 2 arba 3 dalyje.</p> <p>17. „Paviršinio vandens būklė“ – tai bendras paviršinio vandens telkinio būklės apibūdinimas, kurį nulemia arba jo ekologinė, arba cheminė būklė, žiūrint kuri iš jų blogesnė.</p> <p>18. „Gera paviršinio vandens būklė“ – tai paviršinio vandens telkinio būklė, kai jo ekologinė ir cheminė būklės įvertinamos bent kaip „geros“.</p> <p>19. „Požeminio vandens būklė“ – tai bendras požeminio vandens telkinio būklės apibūdinimas, kurį lemia arba jo kiekybinė, arba cheminė būklė, nelygu, kuri iš jų blogesnė.</p> <p>20. „Gera požeminio vandens būklė“ – tai požeminio vandens telkinio būklė, kai jo kiekybinė ir cheminė būklės yra vertinamos bent kaip „geros“.</p> <p><...></p> <p>30. „Prioritetinės medžiagos“ – tai medžiagos, nustatytos pagal 16 straipsnio 2 dalį ir išvardytos X priede. Tarp šių medžiagų yra „prioritetinių pavojingų medžiagų“, t. y. medžiagų, nustatytų pagal 16 straipsnio 3 ir 6 dalis, kurios turi būti matuojamos pagal 16 straipsnio 1 ir 8 dalis.</p> <p>31. „Teršalas“ – tai kiekviena medžiaga, kuri gali sukelti taršą, ypač VIII priede išvardytos medžiagos.</p> <p><...></p>	<p>priekrantės vandenimis.</p> <p>21 straipsnis. Paviršinių ir (arba) požeminių vandens telkinių valdymas</p> <p>2. Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija ir (arba) jos įgaliota įstaiga(-os), atsakinga(-os) už upių baseinų rajonų arba jų dalių, esančių Lietuvos Respublikos teritorijoje, administravimą.</p> <p>3 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos</p> <p>12. Paviršinio vandens telkinio būklė – bendra paviršinio vandens telkinio kokybė, nustatoma įvertinus jo ekologinę ir cheminę būklę ir tapatinama su blogiau įvertinta.</p> <p>4. Gera paviršinio vandens telkinio būklė – paviršinio vandens telkinio būklė, kai jo ekologinė ir cheminė būklė pagal teisės aktuose nustatytus kriterijus vertinama gerai arba labai gerai.</p> <p>15. Požeminio vandens telkinio būklė – bendra požeminio vandens telkinio kokybė, nustatoma įvertinus jo kiekybinę ir cheminę būklę ir tapatinama su blogiau įvertinta.</p> <p>5. Gera požeminio vandens telkinio būklė – požeminio vandens telkinio būklė, kai jo kiekybinė ir cheminė būklė pagal teisės aktuose nustatytus kriterijus vertinama gerai.</p> <p>18. Prioritetinės medžiagos – teršalai, kurių išleidimas ar kitoks patekimas į aplinką turi būti mažinamas ar nutrauktas. Prioritetinių medžiagų sąrašą tvirtina aplinkos ministras.</p> <p>21. Teršalas – medžiaga ar medžiagų grupė, kuri patekusi į aplinką dėl savo savybių gali būti kenksminga aplinkai ar žmonių sveikatai.</p>	
---	---	--

<p>3 straipsnis Administracinių priemonių koordinavimas upės baseino rajone</p> <p>1. Valstybės narės nurodo atskirus jų nacionalinėse teritorijose esančius upių baseinų ir, taikydamos šią direktyvą, priskiria juos atskirtiems upių baseino rajonams. Sudarant atskirus upių baseinų rajonus, mažus upių baseinų galima prijungti prie didesnių upių baseinų arba sujungti su gretimais mažais baseiniais. Kur požeminiai vandenys ne visiškai atitinka tam tikro upės baseino ribas, juos būtina identifikuoti ir priskirti prie artimiausio arba tinkamiausio upės baseino rajono. Pakrančių vandenys identifikuojami ir priskiriami artimiausiam arba tinkamiausiam upės baseino rajonui ar rajonams.</p>	<p>33. „Tarsa“ – tai dėl žmogaus veiklos įvykės tiesioginis ar netiesioginis medžiagų ar šilumos išleidimas į orą, vandenį ar žemę, galintis turėti žalingą poveikį žmonių sveikatai, vandenų ekosistemų ar žemės ekosistemų, tiesiogiai priklausančių nuo vandenų ekosistemų, kokybei, dėl ko gali būti padaryta žala materialiam turtui, aplinkai, trukdoma ja džiaugtis ir kitais teisėtai naudotis.</p> <p>38. „Vandens paslaugos“ tai visos namų ūkams, viešosioms institucijoms ir ekonominei veiklai teikiamos paslaugos, tokios kaip:</p> <p>a) paviršinio arba požeminio vandens ėmimas, užtvėnkimas, saugojimas, apdorojimas ir skirstymas;</p> <p>b) nuotekų surinkimo ir valymo įrenginių, iš kurių jos vėliau išleidžiamos į paviršinį vandenį, paslaugos.</p>
<p>Visiškas</p> <p>22 straipsnis. Upių baseinų rajonų sudarymas</p> <p>1. Aplinkos ministras Lietuvos Respublikos teritoriją suskirsto upių baseiniais ir visus Lietuvos Respublikos teritorijoje esančius upių baseinus priskiria upių baseinų rajonams.</p> <p>2. Vandens apsaugos ir valdymo optimizavimui upių baseinų rajonas gali būti sudarytas iš kelių gretimų upių baseinų. Siekiant geresnio administravimo, upės baseiną galima skirstyti į pabaseinius.</p> <p>3. Jeigu požeminio vandens telkinio ribos nesutampa su upės baseino ribomis, toks telkinys identifikuojamas ir priskiriamas prie artimiausio arba valdymo požiūriu tinkamesnio upių baseinų rajono.</p> <p>4. Tarpiniai ir priekrantės vandenys identifikuojami ir</p>	<p>20. Tarsa – dėl žmogaus veiklos tiesioginis ar netiesioginis medžiagų ar energijos pateikimas į vandenį, orą ar žemę, galintis padaryti žalingą poveikį žmonių sveikatai, vandens ar žemės ekosistemų, priklausomų nuo vandens ekosistemų, kokybei, taip pat galintis padaryti žalą materialiajam turtui ir (arba) aplinkai ir (arba) apriboti galimybes teisėtai naudotis aplinka.</p> <p>26. Vandens naudojimo paslaugos – namų ūkams, viešiesiems juridiniams asmenims ir ekonominės veiklos vykdytojams teikiamos paslaugos, apimančios paviršinių vandens telkinių užtvėnkimą, vandens iš paviršinių ir (arba) požeminių vandens telkinių išgavimą, kaupimą, apdorojimą (gerinimą, nušimą) ir tiekimą, taip pat nuotekų tvarkymą.</p>

<p>2. Valstybės narės užtikrina atitinkamas administracines priemones, taip pat paskiria atitinkamą kompetentingą instituciją, kad šios direktyvos taisyklės būtų taikomos kiekviename jų teritorijoje esančiame upių baseino rajone.</p> <p>3. Valstybės narės užtikrina, kad upės baseinas, kurio plotas driekiasi per kelias valstybių teritorijas, būtų priskirtas prie tarpvalstybinio upės baseino rajono. Kiekviena valstybė narė užtikrina atitinkamas administracines priemones, taip pat paskiria atitinkamą kompetentingą instituciją, kad šios direktyvos taisyklės būtų taikomos kiekvieno tarpvalstybinio upės baseino rajono dalyje, esančioje jos teritorijoje.</p> <p>4. Valstybės narės užtikrina, kad šios direktyvos reikalavimai pasiekti 4 straipsnyje nurodytus aplinkos apsaugos tikslus ir, svarbiausia, visos priemonių programos būtų koordinuojamos visame upės baseino rajone. Tarpvalstybiniame upės baseino rajonuose tokį koordinavimą užtikrina atitinkamos valstybės narės kartu, ir tam jos gali panaudoti esamas struktūras pagal tarptautinius susitarimus. Atitinkamų valstybių narių prašymu Komisija padeda sudaryti priemonių programas.</p> <p>5. Kai upės baseino rajonas driekiasi už Bendrijos teritorijos ribų, atitinkama valstybė narė arba valstybės narės stengiasi užtikrinti deramą koordinavimą su atitinkama valstybe, kuri nėra Bendrijos narė, kad visame upės baseino rajone būtų pasiekti šios direktyvos tikslai. Valstybės narės užtikrina šios direktyvos taisyklių taikymą savo teritorijoje.</p>	<p>priskiriami artimiausiam arba valdymo požiūriu tinkamiausiam upių baseinų rajonui ar rajonams.</p> <p>21 straipsnis. Paviršinių ir (arba) požeminių vandens telkinių valdymas</p> <p>2. Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija ir (arba) jos įgaliota įstaiga(-os), atsakinga(-os) už upių baseinų rajonų arba jų dalių, esančių Lietuvos Respublikos teritorijoje, administravimą.</p> <p>23 straipsnis. Tarpvalstybinio upių baseinų rajono sudarymas ir valdymas</p> <p>1. Jeigu dalis upės baseino ploto yra Lietuvos Respublikos teritorijoje, o kita jo dalis yra už jos ribų, upės baseinas priskiriamas prie tarpvalstybinio upių baseinų rajono. Tarpvalstybiniai upių baseinų rajonai sudaromi ir valdomi Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių pagrindu.</p> <p>2. Lietuvos Respublikos teritorijoje esančiai tarpvalstybinio upių baseinų rajono daliai skirtas upių baseinų rajonų valdymo dokumentas derinamas su atitinkamu upių baseinų rajono valdymo dokumentu, rengiamu kitoje Europos Sąjungos valstybėje. Šiuo atveju siekiama parengti vieną tarpvalstybinio upių baseinų rajono valdymo dokumentą. Jeigu tarpvalstybinis upių baseinų rajono valdymo dokumentas neparengiamas, reikia parengti upių baseinų rajono valdymo dokumentą upių baseinų rajono daliai, kuri yra Lietuvos Respublikos teritorijoje.</p> <p>3. Jeigu tarpvalstybinis upių baseinų rajonas driekiasi už Europos Sąjungos valstybės ribų, tarptautinės sutarties pagrindu turi būti siekiama parengti vieną upių baseinų rajono valdymo dokumentą. Jeigu toks dokumentas neparengiamas, reikia parengti upių baseinų rajono valdymo dokumentą tarpvalstybinio upių baseinų rajono daliai, kuri yra Lietuvos Respublikos teritorijoje.</p>	
---	---	--

<p>6. Šios direktyvos taiskyklų taikymo tikslais valstybės narės gali paskirti kompetentingą instituciją jau esamą nacionalinę ar tarpautinę struktūrą.</p>	<p><...></p> <p>4 straipsnis</p> <p>Aplinkos apsaugos tikslai</p> <p><...></p> <p>7. Valstybės narės nepažeidžia šios direktyvos, kai:</p> <p><...></p> <p>- labai gerai paviršinio vandens telkinio būklei suprastėti iki geros būklės nesutrukdoma dėl naujos subalansuotos žmonių veiklos, vykdomos plėtos tikslais,</p> <p>ir yra tenkinamos visos šios sąlygos:</p> <p>a) imamasi visų įmanomų priemonių vandens telkinio būklei daromam poveikiui sušvelninti;</p> <p>b) tokių pakeitimų ar pakeitimų priežastys konkrečiai yra nurodytos ir paaiškintos upės baseino valdymo plane, kurio reikalaujama pagal 13 straipsnį, o tikslai patikslinami kas 6 metai;</p> <p>c) tokių pakeitimų ar pakeitimų priežastys yra labai svarbios visuomenės interesams, ir (arba) naujų pakeitimų ar pakeitimų nauda žmonių sveikatai, žmonių saugos palaikymui ar subalansuotai plėtrai yra didesnė už naudą, kurią aplinkai ir visuomenei duoda šio straipsnio 1 dalyje nurodytų tikslų pasiekimas; ir</p> <p>d) dėl techninių galimybių ar per didelį sąnaudų naudą, kurią duoda tokios vandens telkinio modifikacijos ir pasikeitimai, negalima gauti kitais būdais, kurie aplinkos apsaugos atžvilgiu būtų gerokai pranašesni.</p>
<p>21 straipsnis. Paviršinių ir (arba) požeminių vandens telkinių valdymas</p> <p>2. Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija ir (arba) jos įgaliota įstaiga(-os), atsakinga(-os) už upių baseinų rajonų arba jų dalių, esančių Lietuvos Respublikos teritorijoje, administravimą.</p>	<p>Visiškas</p> <p>14 straipsnis. Upių ir ežerų reguliavimas</p> <p>1. Draudžiama reguliuoti (tvenkti (patvenkti) ir kitais būdais keisti vandens lygį, gyli ir (arba) krantų liniją) upės ir (arba) ežerus, išskyrus atvejus, kai teisės aktų nustatyta tvarka:</p> <p>1) atliekami paviršinių vandens telkinių tvarkymo darbai;</p> <p>2) įrengiamos maudyklės;</p> <p>3) įrengiamos bendrojo naudojimo krantinės miestuose ir miesteliuose;</p> <p>4) atliekami vidaus vandens kelių įrengimo ir (arba) priežiūros darbai;</p> <p>5) eksploatuojami naudingųjų iškasenų telkiniai ežeruose;</p> <p>6) statomi ir (arba) rekonstruojami melioracijos statiniai, inžineriniai tinklai, susisiekimo komunikacijos, specialiosios paskirties pastatai;</p> <p>7) vykdomos žuvų išiekių apsaugos priemonės (dirbtinių nerštaviečių, žuvų pralaidų, aptekėjimo kanalų ir pan. įrengimas);</p> <p>8) vykdomos potvynių prevencijos priemonės (polderių sistemų, krantosaugos statinių, apsauginių pylimų, vandens nuvedimo kanalų ir pan. įrengimas);</p> <p>9) vykdomi gerą vandens telkinio būklę užtikrinantys darbai ir darbai, skirti saugomų rūšių ir buveinių apsaugos priemonių įgyvendinimui;</p> <p>10) vykdomi nekilnojamojo kultūros paveldo tyrimai ar tvarkybos darbai;</p> <p>11) atliekami stichinių nelaimių ir (arba) avarijų padarinių likvidavimo darbai;</p> <p>12) atkuriamas erozijos nuardyta kranto linija ir (arba) taikomos priešerozinės kranto apsaugos priemonės.</p>

	<p>2. Šio straipsnio 1 dalyje nenurodyti upių ir (arba) ežerų reguliavimo darbai ir (arba) priemonės gali būti vykdomi, kai jie, atsižvelgiant į šio straipsnio 4 dalies nuostatas, yra įrašyti į šio įstatymo 20 straipsnyje numatytus vidutinės trukmės strateginius planavimo dokumentus.</p> <p>3. Vyriausybė arba jos įgaliota institucija, atsižvelgdama į šio straipsnio 1 dalyje nurodytų darbų mastą, pobūdį, tikslus ir galimą jų poveikį upėms ir (arba) ežerams, nustato kriterijus, kada šio straipsnio 1 dalyje nurodyti darbai ir (arba) priemonės gali būti vykdomi, kai jie, atsižvelgiant į šio straipsnio 4 dalies nuostatas, yra įrašyti į šio įstatymo 20 straipsnyje numatytus vidutinės trukmės strateginius planavimo dokumentus.</p> <p>4. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti ir kiti darbai ir (arba) priemonės, kuriuos vykdant upės ir (arba) ežerai, kuriems nustatyti vandensaugos tikslai, reguliuojami taip, kad blogina jų būklę, gali būti vykdomi, kai:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) tokia veikla yra labai svarbi visuomenės interesams ir (arba) nauda žmonių sveikatai, žmonių saugos palaikymui ar subalansuotai plėtrai yra didesnė už naudą, kurią aplinkai ir visuomenei duoda nereguluojama upė ir (arba) ežeras; 2) tokia veikla yra būtina, nes dėl techninių galimybių ar per didelių sąnaudų, naudos, kurią duoda upių ir (arba) ežerų reguliavimas, negalima gauti kitais būdais, kurie aplinkos apsaugos atžvilgiu būtų gerokai pranašesni; 3) imamasi visų įmanomų priemonių, mažinančių neigiamą poveikį upėms ir (arba) ežerams ir užtikrinančių gerą jų būklę. <p>5. Šio straipsnio 4 dalies 1 ir 2 punktuose nurodytos veiklos laikomos labai svarbios visuomenei ir yra būtinos, jeigu jų vykdymas numatytas planavimo dokumentuose, kuriuos tvirtina Seimas.</p> <p>6. Draudžiama statyti užtvankas Nemuno upėje, ekologiniu ir kultūriniu požiūriu vertingose upėse ar jų ruožuose. Ekologiniu ir kultūriniu požiūriu vertingų upių ar jų ruožų nustatymo kriterijus ir tokių upių ar jų ruožų sąrašą aplinkos ministro</p>	
--	--	--

			teikimu tvirtina Vyriausybė.
	8 straipsnis Paviršinio ir požeminio vandens buklės bei saugomų teritorijų monitoringas 1. Valstybės narės sudaro vandens buklės monitoringo programas, kad kiekviena upės baseino rajone vandens buklė būtų nuosekliai ir išsamiai prižiūrima: <...>		
Visiškas	24 straipsnis. Paviršinio ir (arba) požeminio vandens telkinio ir (ar) jo vandens stebėseną Paviršinių ir (arba) požeminių vandens telkinių buklei ir pokyčiams stebėti visuose upių baseinų rajonuose ar jų dalyse, esančiose Lietuvos Respublikos teritorijoje, vykdoma paviršinių ir (arba) požeminių vandens telkinių ir (ar) jų vandens stebėseną. Paviršinių ir (arba) požeminių vandens telkinių ir (ar) jų vandens stebėsenos programos ir (arba) planai sudaromi vadovaujantis Lietuvos Respublikos aplinkos monitoringo įstatymu, šiuo įstatymu, kitais teisės aktais, reglamentuojančiais paviršinių ir (arba) požeminių vandens telkinių ir (ar) jų vandens stebėseną.	Visiškas	29 straipsnis. Sąnaudų susigrąžinimas 1. Vandens telkinių ir (ar) jų vandens naudotojai ir abonentai turi padengti būtinas sąnaudas, patirtas įgyvendinant vandens naudojimo paslaugas, įskaitant sąnaudas aplinkos apsaugai, vadovaujantis principu „teršėjas moka“, Lietuvos Respublikos geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo įstatymu ir aplinkos ministro nustatyta tvarka atlikta ekonomine analize. Įgyvendinant sąnaudų susigrąžinimo principą, turi būti užtikrinta, kad: 1) vandens kainų politika skatintų naudoti vandenį racionaliai ir padėtų siekti vandenssaugos tikslų įgyvendinimo; 2) būtų padengiamos būtinosios sąnaudos, patirtos teikiant vandens naudojimo paslaugas įvairiose vandens telkinių ir (ar) jų vandens naudojimo srityse, kurių išskirtos nors trys – pramonė, namų ūkio sektorius ir žemės ūkis. 2. Atsisivėlgiant į socialinį, ekologinį ir ekonominį poveikį, į regiono ar regionų aplinkos sąlygas, sąnaudų susigrąžinimo principas gali būti taikomas iš dalies. Jeigu pagal nusistovėjusią praktiką kokiam nors vandens telkiniui ir (ar) jų vandens naudojimo veiklai netaikomas sąnaudų susigrąžinimo principas, upių baseinų rajono valdymo dokumente turi būti nurodyta priežastis ir užtikrinama, kad tai netrukdytų pasiekti
	9 straipsnis Sąnaudų, patirtų teikiant vandens paslaugas, susigrąžinimas 1. Valstybės narės atsisivėlgia į sąnaudų, patirtų teikiant vandens paslaugas, įskaitant aplinkos apsaugos ir išteklių sąnaudas, susigrąžinimo principą pagal ekonominę analizę, atliktą vadovaujantis III priedu, ir visų pirma atsisivėlgia į principą „teršėjas moka“. Iki 2010 m. valstybės narės užtikrina: — kad vandens kainų politika pakankamai skatintų vartotojus naudoti vandenį efektyviai ir taip padėtų siekti šios direktyvos aplinkos apsaugos tikslų, — įvairiose vandens naudojimo srityse, kurių yra išskirta bent trys – pramonė, buitinis sektorius ir žemės ūkis, deramai būtų padengiamos sąnaudos, patirtos teikiant vandens paslaugas, remiantis pagal III priedą atlikta ekonomine analize ir visų pirma atsisivėlgiant į principą „teršėjas moka“. To siekiamos valstybės narės gali atsisivėlgiti į sąnaudų susigrąžinimo socialinį, ekologinį ir ekonominį poveikį, taip pat į pavėkto regiono ar regionų geografines ir klimato sąlygas. <...> 4. Valstybės narės nepažeidžia šios direktyvos, jei pagal nusistovėjusią praktiką jos nusprendžia kokiam nors vandens	Visiškas	

<p>naudojimo veiklai netaikyti šio straipsnio 1 dalies antro sakinio nuostatos ir atitinkamų 2 dalies nuostatų, kai tuo nebus pakenkta šios direktyvos tikslams ir užduotims. Priežastis, dėl ko nevisiškai taikomas 1 dalies antras sakiny, valstybės narės nurodo upės baseino valdymo planuose.</p>	<p>vandensaugos tikslų. Šiuo atveju vandens apsaugos ir valdymo programoms ir kitoms priemonėms įgyvendinti įstatymų nustatyta tvarka gali būti teikiama valstybės parama.</p>	
<p style="text-align: center;">11 straipsnis Priemonių programa</p> <p>1. Kiekviena valstybė narė kiekvienam upės baseino rajonui arba tarpvalstybinio upės baseino rajono daliai, esančiai jos teritorijoje, sudaro priemonių programą 4 straipsnyje nurodytiems tikslams pasiekti, atsižvelgdama į analizę, kurių reikalaujama 5 straipsnyje, rezultatus. Tokios priemonių programos gali remtis priemonėmis, kurios taikomos pagal nacionaliniu lygiu priimtus įstatymus visai atitinkamos valstybės narės teritorijai. Prireikus valstybė narė gali numatyti priemones, taikytinas visiems upės baseino rajonams ir (arba) tarptautinių upės baseino rajonų dalims, esančioms jos teritorijoje.</p> <p><...></p>	<p>20 straipsnis. Vandens telkinių ir (ar) jų vandens naudojimo valdymo planavimas Vandens telkinių ir (ar) jų vandens naudojimo valdymas planuojamas rengiant vidutinės trukmės strateginius planavimo dokumentus, kuriuos tvirtina Vyriausybė.</p> <p>21 straipsnis. Paviršinių ir (arba) požeminių vandens telkinių valdymas 1. Paviršinių ir (arba) požeminių vandens telkinių valdymas vykdomas upių baseinų rajonų pagrindu.</p>	<p>Visiškas</p>
<p style="text-align: center;">13 straipsnis Upės baseino valdymo planai</p> <p>1. Valstybės narės užtikrina, kad kiekvienam upės baseino rajonui, esančiam tik jos teritorijoje, būtų sudarytas upės baseino valdymo planas.</p> <p>2. Kai visas tarpvalstybinis upės baseino rajonas yra tik</p>	<p>20 straipsnis. Vandens telkinių ir (ar) jų vandens naudojimo valdymo planavimas Vandens telkinių ir (ar) jų vandens naudojimo valdymas planuojamas rengiant vidutinės trukmės strateginius planavimo dokumentus, kuriuos tvirtina Vyriausybė.</p> <p>21 straipsnis. Paviršinių ir (arba) požeminių vandens telkinių valdymas 1. Paviršinių ir (arba) požeminių vandens telkinių valdymas vykdomas upių baseinų rajonų pagrindu.</p> <p>23 straipsnis. Tarpvalstybinio upių baseinų rajono sudarymas ir</p>	<p>Visiškas</p>

<p>Bendrijos teritorijoje, valstybės narės užtikrina koordinavimą, sudaro upės baseino valdymo planus bent toms tarptautinio upės baseino rajono dalims, kurios yra jų teritorijoje.</p> <p>3. Kai tarpvalstybinis upės baseino rajonas driekiasi už Bendrijos ribų, valstybės narės stengiasi sudaryti vieną upės baseino valdymo planą, o jei tai neįmanoma, toks planas turėtų būti sudarytas bent tai tarpvalstybinio upės baseino rajono daliai, kuri yra atitinkamos valstybės narės teritorijoje.</p>	<p>14 straipsnis Vieša informacija ir konsultacijos</p> <p>1. Valstybės narės skatina, kad visos suinteresuotos šalys aktyviai dalyvautų įgyvendinant šią direktyvą, visų pirma sudarant, peržiūrint ir atnaujinant upės baseino valdymo planus. Valstybės narės kiekvienam upės baseino rajonui paskelbia ir visuomenės, taip pat naudotojų pastaboms pateikia:</p>
<p>valdymas</p> <p>2. Lietuvos Respublikos teritorijoje esančiai tarpvalstybinio upių baseinų rajono daliai skirtas upių baseinų rajonų valdymo dokumentas derinamas su atitinkamu upių baseinų rajono valdymo dokumentu, rengiamu kitose Europos Sąjungos valstybėse. Šiuo atveju siekiama parengti vieną tarpvalstybinio upių baseinų rajono valdymo dokumentą. Jeigu tarpvalstybinis upių baseinų rajono valdymo dokumentas neparengiamas, reikia parengti upių baseinų rajono valdymo dokumentą upių baseinų rajono daliai, kuri yra Lietuvos Respublikos teritorijoje.</p> <p>3. Jeigu tarpvalstybinis upių baseinų rajonas driekiasi už Europos Sąjungos valstybės ribų, tarptautinės sutarties pagrindu turi būti siekiama parengti vieną upių baseinų rajono valdymo dokumentą. Jeigu toks dokumentas neparengiamas, reikia parengti upių baseinų rajono valdymo dokumentą tarpvalstybinio upių baseinų rajono daliai, kuri yra Lietuvos Respublikos teritorijoje.</p>	<p>21 straipsnis. Paviršinių ir (arba) požeminių vandens telkinių valdymas</p> <p>4. Upių baseinų rajono valdymo tvarką nustato aplinkos ministras.</p> <p>Dalinis. Stripsnio nuostatos visiškai perkeltos Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2010 m. balandžio 1 d. įsakymo Nr. D1-265 „Dėl informacijos apie upių baseinų rajonus teikimo visuomenei, vandens naudotojams ir</p>

		<i>kitiems suinteresuotiems asmenims tvarkos aprašo patvirtinimo" 4, 5, 6 punktais.</i>
<p align="center">15 straipsnis Atskaitomybė</p> <p>1. Valstybės narės Komisijai ir visoms kitoms suinteresuotoms valstybėms narėms upės baseino valdymo planų ir visų po to atnaujintų jo variantų kopijas atsiunčia per tris mėnesius nuo jų paskelbimo dienos: <...></p>	<p>28 straipsnis. Ataskaitų teikimas Europos Komisijai</p> <p>1. Ataskaitų apie direktyvos 2000/60/EB ir kitų Europos Sąjungos vandens sektoriaus teisės aktų įgyvendinimą teikimo Europos Komisijai tvarką aplinkos ministro teikimu tvirtina Vyriausybė.</p> <p>2. Lietuvos Respublikos viešieji juridiniai asmenys, susiję su paviršinių ir (arba) požeminių vandens telkinių ir (arba) jų vandens naudojimu, apsauga ir valdymu, Vyriausybės arba jos įgalios institucijos nustatyta tvarka privalo teikti informaciją, reikalingą ataskaitoms rengti.</p>	<p>Dalinis.</p> <p><i>Straipsnio nuostatos visiškai perkeltos LR aplinkos ministro 2003 m. gruodžio 24 d. įsakymo Nr. 685 „Dėl informacijos apie vandens apsaugą ir valdymą surinkimo iš valstybės bei savivaldybės institucijų, kitų viešųjų juridinių asmenų ir ataskaitų Europos Bendrijų Komisijai rengimo tvarkos patvirtinimo“ 2 punktu.</i></p>

Aplinkos ministras
Kęstutis Navickas

161-06-91

Teisės ir personalo departamento
direktore
Agnė Jakstienė

1640609

Vyriausioji specialistė
Danguolė Tunkevičienė

06-24